

ad Ecclesiam, Scripturam exponere in dubiis & obscuris quæ interpretatione egent. Pag. 62. Verbum Divinum aliud est scriptum, aliud non scriptum. Et pag. 84. Non prius candela scripturæ est lux, quàm accensa fuerit per admotionem luminis Ecclesiasticæ traditionis, quæ, operante gratia Dei, viam complanat ad pleniorum cognitionem Scripturæ, & mentem ante illustrat quàm Scripturæ fides adhibeatur. Ibidem, Postquam traditio Ecclesiæ docuit & imbuit, tum vox Scripturæ distinctè auditur. Et pag. 114. Lumen Scripturæ per se non est clarum satis, nec potest locuples testimonium sibi ipsi perhibere. Et pag. 126. Recipimus traditionem Ecclesiæ, tanquam primum motuum & incitamentum ad Scripturæ credendum. Pag. 140. Quando Patres dicunt se inniti Scripturæ, non excludunt traditionem. Et paulo post, Quia Scriptura est recondita & obscura, & potest in diuersos sensus trahi, nemo propriis viribus absque Ecclesia fidat. Tandem concludit pag. 226. se per ea quæ de Scripturæ sacræ auctoritate dixit, satis superque ascripsisse sufficientiæ sacris litteris. O os blasphemum! Mirum ni hic homo obstrinxerit Deum magno beneficio, cui tantus patronus contigit.

Leuis est lapsus senis annis sex sexagenario

D